

عنوان مقاله:

ارزیابی استان های ایران با تاکید بر شاخص های اجتماعی-اقتصادی و شاخص ترکیبی توسعه انسانی با استفاده از تکنیک TOPSIS و GIS

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات ساختار و کارکرد شهری، دوره 1، شماره 3 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

مسعود صفائی پور - دانشگاه شهید چمران اهواز

الیاس مودت - دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

اصولا توسعه جریان نیست چند بعدی، که مستلزم تغییرات اساسی در ساختار اجتماعی و فرهنگی از یک سو و رشد اقتصادی و کاهش فقر و نابرابری اجتماعی از سوی دیگر است. سطح توسعه در کشور ایران یکسان نیست و تفاوت هایی در این زمینه دیده می شود. بنابراین ابعاد گوناگون و پیچیدگی موضوع ضرورت شناخت میزان توسعه و محرومیت را بیان می کند. پژوهش حاضر دارای ماهیت کاربردی- توسعه ای و ترکیبی از روش های تحقیق کتابخانه ای و تحلیلی، و با هدف کلی، شناسایی استان های توانمند و یا دارای محدودیت توسعه یافتگی در شاخص های اجتماعی- اقتصادی می باشد که برای این هدف ۷۸ متغیر در طی سال های ۱۳۸۷-۱۳۹۰ مورد استفاده قرار گرفته است. در راستای هدف تحقیق شاخص های منتخب برای هر یک از استان ها با استفاده از نرم افزارهای SPSS و Excel در قالب مدل های HDI و TOPSIS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته که نتایج حاصل از شاخص ترکیبی توسعه انسانی تکنیک TOPSIS نشان می دهد میانگین میزان HDI برابر ۲۳٪ و TOPSIS برابر ۱۵٪ درصد که HDI استان تهران با ۷۰٪ درصد و سمنان با ۰۸٪ درصد به ترتیب بیشترین و کمترین میزان و با استفاده از نتایج مدل TOPSIS با استان های با میانگین ۱۶۵٪، ۳۵۵٪، TOPSIS، ۰۹٪ و ۰۳٪ درصد پهنه بندی مناطق محروم و توسعه یافته صورت گرفته که راهگشایی جهت رسیدن به توسعه متوازن و همه جانبه باشد.

کلمات کلیدی:

شاخص اجتماعی- اقتصادی، توسعه، HDI، GIS، TOPSIS، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1263520>

